

Gevinst i Udsigt. Og som alle uforbederlige Spillere tvivler jeg ikke et Øjeblik om, at jeg har det lykkelige Lod i min Haand.“

Emanuel var efterhaanden bleven opmærksom. Paterens sidste Ord havde berørt netop de Spørgsmaal, der dybest og inderligst bevægede ham selv. Trods sin Beslutning om ikke at tale alvorligt med denne Mand kunde han derfor ikke lade være at ytre:

„Jeg skal selvfølgelig ikke indlade mig paa at forsvare de omtalte Bestræbelser, saa meget mindre som jeg selv — Gud være lovet! — har faaet Blikket aabnet for den Vildfarelse, der ligger i at anlægge en jordisk Maalestok paa Ting, som kun har Virkelighed for Sjælens opladte Øje. Men ikke mindre forkastelig forekommer mig rigtignok en Teologi, der opfatter Forholdet til vor himmelske Fader som en Art tvivlsom Forretning, et voveligt Lykkespil, i Stedet for at forstaa, at Troen, Hengivelsen — „Indsatsen“, som De udtrykte Dem — bærer Belønningen i sig selv. Derfor kan heller aldrig Frygt for tilkommende Straffe i Evigheden saa lidt som Forventning om et hinsidigt Himmelsliv blive afgørende for den sande Kristnes Forhold til vor himmelske Fader. Det er alene Bevidstheden om at gøre Guds Vilje, den levende